

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Kosicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie 22 sierpnia 2022 r. w Warszawie

odwołań K. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

z 2 i 29 grudnia 2021 r., znak: (...)i (...)

z udziałem Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

oddala odwołania.

Sygn. akt VII U 56/22

UZASADNIENIE

K. Z. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 2 grudnia 2021 r., nr (...) stwierdzającej, że nie podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek BIURO (...) sp. z o.o. od 1 grudnia 2018 r. i podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu jako wspólnik (...) sp. z o.o. od 16 października 2018 r. do 3 grudnia 2021 r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społecznie nie niższą niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek.

Odwołująca wniosła o uchylenie decyzji w zakresie nieuwzględnienia stosunku pracy na stanowisku księgowej w okresie od 1 grudnia 2018 r. do 3 października 2021 r.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że zgodnie z informacją zawartą w uzasadnieniu decyzji organu rentowego z 2 grudnia 2021 r., decyzja została podjęta na podstawie informacji zawartych w Krajowym Rejestrze Sądowym, z którego wynika (takie stanowisko obrał ZUS), że w okresie 31 stycznia 2018 r. do 3 października 2021 r. posiadała całość udziałów w spółce Biuro (...) sp. z o.o., a dopiero od 4 października 2021 r. posiadała 90 % udziałów i nie podlegała ubezpieczeniom społecznym jako wspólnik jednoosobowej spółki. W ocenie odwołującej błędne informacje posiada Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Ubezpieczona wskazała, że udziały w spółce Biuro (...) sp. z o.o. zostały nabyte przez E. Z. 12 lutego 2021 r., a nie jak w uzasadnieniu podaje ZUS 4 października 2021 r. W załączniku odwołania ubezpieczona dołączyła umowę zbycia udziałów podpisaną przez udziałowców, zaświadczenie o dokonaniu wpisu do KRS z 2 marca 2021 r. (...)KRS/(...) i postanowienie Sądu Rejonowego w W. XIV Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z 1 marca 2021 r.

o wpisie dotyczących zmian w danych wspólnika. Ubezpieczona wskazała, że 4 października 2021 r. tak jak przedstawia w uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako dzień zbycia udziałów zostały wprowadzone zmiany w wpisie KRS, ale one nie miały nic wspólnego

z zbyciem udziałów przez ubezpieczoną tylko z poprawkami błędów referendarza sądu. Ubezpieczona wskazała, że decyzja wraz z uzasadnieniem z 2 grudnia 2021 r. obejmuje podważenie jej zatrudnienia na umowę o pracę w spółce na stanowisku księgowej oraz wymaga od niej skorygowanie okresów ubezpieczenia społecznego wynikającego z tego stosunku. Prezesem Zarządu spółki Biuro (...) sp. z o.o. została na podstawie uchwały powołania 5 stycznia 2018 r. Wskazała, że powołanie na mocy uchwały zgromadzenia wspólników danej osoby do pełnienia funkcji członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie stanowi samoistnego tytułu rodzącego obowiązek ubezpieczeń zusowskich. K. Z. podniosła, że gdy członek zarządu spółki powołany ww. uchwałą równolegle zatrudniony jest w tej spółce w ramach umowy o pracę, której zakres obowiązków nie pokrywa się z zakresem czynności wykonywanych na podstawie powołania, ubezpieczeniem w ZUS podlega jedynie z tytułu wykonywania umowy o pracę. Stanowisko księgowej jest stanowiskiem podrzędnym, na którym nie podejmuje się decyzji związanych

z funkcjonowaniem spółki i nie ma na nią wpływu. Nie jest żadnym stanowiskiem wykonawczym. Zdaniem odwołującej, powołanie członka zarządu nie powoduje nawiązania przez członka zarządu stosunku pracy ze spółką na podstawie powołania. Potwierdza to stanowisko ZUS w interpretacji z 8 kwietnia 2016 r. oraz z 28 września 2016 r. Wobec powyższego, odwołująca wskazała, że posiadane przez nią stanowiska członka zarządu nie podlega nawiązaniu stosunku pracy. Spółka nie musi odprowadzać składek na ubezpieczenie społeczne członka zarządu pełniącego swoją funkcję na podstawie uchwały o powołaniu i otrzymującego wynagrodzenie na podstawie tej uchwały. Przychody członka zarządu sprawującego funkcję na podstawie uchwały o powołaniu podlegają jedynie opodatkowaniu podatkiem dochodowym jako dochód z działalności wykonywanej osobiście (odwołanie – k.3 a.s.).

K. Z. 1 lutego 2022 r. złożyła również odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 29 grudnia 2021 r., znak: (...), stwierdzającej, że K. Z. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...)

sp. z o.o. od 1 grudnia 2018 r. oraz podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu) jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością BIURO (...) sp. z o.o. od 16 października 2018 r. do 11 lutego 2021 r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społecznie nie niższą niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek. Odwołująca wniosła o uchylenie decyzji wraz z uzasadnieniem dotyczącej bezzasadności stosunku pracy na stanowisku księgowej w okresie od 1 grudnia 2018 r. do 3 października 2021 r. i uchylenie decyzji o obowiązkowym ubezpieczeniu emerytalnym, rentowym, wypadkowym, jedynie jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. od 16 października 2018 r. do 11 lutego 2021 r. K. Z. w uzasadnieniu odwołania wskazała na tą samą argumentację oraz wnioski dowodowe (odwołanie z 1 lutego 2022 r. – k. 2-4, akta o sygn. VII U 262/22). Odwołanie to zarejestrowano pod sygn. akt VII U 262/22, zaś zarządzeniem z 28 marca 2022 r. połączono tę sprawę do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą niniejszą (akta sygn. VII U 262/22 i zarządzenie z 28 marca 2022 r. – k. 13).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o umorzenie postępowania w sprawie odwołania od decyzji z dnia 2 grudnia 2021 r.,

nr (...) na podstawie art. 477¹³ k.p.c. w zakresie w jakim decyzja ta została zmieniona przez decyzję z dnia 29 grudnia 2021 r., nr (...) oraz o oddalenie odwołania w pozostałym zakresie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że od 1 grudnia 2018 r. odwołująca została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika Biuro (...) Sp. z o.o.

W ramach tej umowy ww. miała świadczyć pracę na stanowisku księgowej. Organ rentowy podniósł, że z informacji zawartych w Krajowym Rejestrze Sądowym wynika, że K. Z. od 31 stycznia 2018 r. jest (...) sp. z o.o. i posiadała całość udziałów spółki pozostając jej prezesem. Ponadto jak wynika z dokumentów zidentyfikowanych na koncie

ubezpieczonej K. Z. w okresie od 16 września 2014 r. do 15 października 2018 r. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez innego płatnika składek. Podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ze stosunku pracy w okresie od 16 września 2014 r. do 15 października 2018 r. w przeliczeniu na okres miesiąca były wyższe od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym okresie. Organ rentowy wskazał, że K. Z. od 1 grudnia 2018 r. nie spełnia warunków do podlegania ubezpieczeniom jako pracownik spółki Biuro (...) sp. z o.o. Na podstawie zgromadzonego materiału oraz powołanych przepisów organ rentowy zaskarżoną decyzją stwierdził, że odwołująca podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako wspólnik (...) sp. z o.o. od 16 października 2018 r. do 3 października 2021 r. Wobec wniesienia odwołania od wskazanej decyzji, do którego dołączono umowę zbycia udziałów z dnia 12 lutego 2021 r. oddział zmienił zaskarżoną decyzję w ten tylko sposób, że ustalił okres podlegania ubezpieczeniom społecznym jako wspólnik jednoosobowej spółki od 16 października 2018 r. do 11 lutego 2021 r. (odpowiedź na odwołanie z 14 stycznia 2022 r. – k. 14 a.s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. Z. została zgłoszona od 1 grudnia 2018 r. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek BIURO (...) Sp. z o.o.

1 grudnia 2018 r. K. Z. podpisała umowę o pracę z pełnomocnikiem spółki BIURO (...). W ramach tej umowy miała świadczyć pracę na stanowisku księgowej w wymiarze 1/8 etatu (umowa o pracę z 1 grudnia 2018 r. – nienumerowane karty a.r., uchwała nr 3 Nadzwyczajnego Zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Biuro (...) z 1 grudnia 2018 r. – nienumerowane karty a.r.).

W okresie od 16 września 2014 r. do 15 października 2018 r. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez innego płatnika składek. Podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ze stosunku pracy w okresie od 16 września 2014 r. do 15 października 2018 r. w przeliczeniu na okres miesiąca były wyższe od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym okresie.

Na podstawie uchwały numer (...) z 5 stycznia 2018 r. K. Z. została powołana na stanowisko Członka Zarządu Spółki (uchwała numer (...) Zgromadzenia Wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Biuro (...) z siedzibą w W. podjęta w dniu 6 stycznia 2018 r. dotycząca powołania członka zarządu – k. 8 a.s.).

W okresie od 31 stycznia 2018 r. do 3 października 2021 r. K. Z. była jedynym (...) Sp. z o.o. posiadającym całość udziałów, natomiast w okresie od 12 lutego 2021 r. jako wspólnik ww. spółki posiada 90% udziałów, natomiast 10 % udziałów nabyła E. Z. (postanowienie Sądu Rejonowego w Warszawie XIV Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z 1 marca 2021 r. o wpisie dotyczących zmian w danych wspólnika – k. 9 a.s., zaświadczenie o dokonaniu wpisu do KRS z 2 marca 2021 r., sygnatura sprawy WA.XIV NS-REJ.KRS/(...), umowa zbycia udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – podpisy epuap z 12 lutego 2021 r. – k. 13 a.s.).

W związku z dokonaniem przez płatnika składek zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych w spółce BIURO (...) organ rentowy powziął wątpliwość co do zasadności zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych z tytułu zawartej umowy i w związku z tym wszczął z urzędu postępowanie w sprawie prawidłowości tego zgłoszenia (zawiadomienie z 4 października 2021 r. – nienumerowane karty a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. 2 grudnia 2021 r. wydał decyzję nr (...), którą stwierdził, że K. Z. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek BIURO (...) sp. z o.o. od 1 grudnia 2018 r. i podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu,

rentowym, wypadkowemu jako wspólnik (...) sp. z o.o. od 16 października 2018 r. do 3 grudnia 2021 r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społecznie nie niższą niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek (decyzja z dnia 2 grudnia 2021 r. nienumerowane karty a.r.).

Następnie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych z (...) Oddział 29 grudnia (...), wydał decyzję nr (...), którą zmienił decyzję z 2 grudnia 2021 r.,

nr (...) stwierdzającą, że K. Z. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik

u płatnika składek (...) sp. z o.o. od 1 grudnia 2018 r. oraz podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu) jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością BIURO (...) sp. z o.o. od 16 października 2018 r. do 11 lutego 2021 r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społecznie nie niższą niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek (decyzja z dnia 29 grudnia 2021 r., nienumerowane karty a.r.).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych: w aktach sprawy, aktach rentowych oraz częściowo w oparciu o dowód z zeznań odwołującej się K. Z. w zakresie w jakim twierdziła, że nie zatrudniała w swojej firmie żadnych pracowników oraz nie podlegała nikomu służbowo. Sąd nie dał wiary twierdzeniom odwołującej w zakresie w którym wskazała, że wykonywała czynności w ramach stosunku pracy, albowiem nie wskazuje na to materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy. Dokumenty zostały ocenione jako wiarygodne. Żadna ze stron sporu ich nie kwestionowała, zatem stanowiły one podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania były niezasadne.

Kluczowym zagadnieniem w rozpatrywanej sprawie była możliwość objęcia K. Z., posiadającej w Biurze (...) sp. z o.o. 100 % udziałów, obowiązkowymi ubezpieczeniami: emerytalnym, rentowymi, wypadkowym i chorobowym, w związku z zawarciem umowy o pracę z ww. spółką. Rozważania w tym zakresie rozpocząć należy od podkreślenia, że dla objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym zasadnicze znaczenie ma to, czy strony umowy pozostawały w stosunku pracy, a o tym, czy taki stosunek strony łączył i czy stanowi on tytuł ubezpieczeń społecznych, nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z 17 marca 2016 r., III UK 83/15, LEX nr 2026236; wyrok Sądu Najwyższego z 26 lutego 2013 r., I UK 472/12, LEX nr 1356412; wyrok Sądu Najwyższego z 11 września 2013 r., II UK 36/13, LEX nr 1391783). To z kolei oznacza, że treść oświadczeń woli złożonych przez strony przy zawieraniu umowy o pracę nie ma rozstrzygającego znaczenia dla kwalifikacji danego stosunku prawnego służącego pozyskiwaniu „pracy” jako stosunku pracy. Istotne jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych. W tym celu bada się okoliczności i warunki, w jakich dana osoba wykonuje czynności na rzecz innego podmiotu prawa i dopiero w wyniku tego badania rozstrzyga się, czy czynności te świadczone są w warunkach wskazujących na stosunek pracy.

Szczególne sytuacja zachodzi w przypadku jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która jest szczególną formą prowadzenia działalności gospodarczej na „własny” rachunek, nawet gdy jest on przez konstrukcję (fikcję) osoby prawnej oddzielony od osobistego majątku jedyne go wspólnika (wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2010 r., II UK 357/09). Dlatego w dotychczasowym orzecznictwie wskazywano, że nie tylko brak podporządkowania pracowniczego w rozumieniu art. 22 § 1 k.p. przemawia przeciwko przyjęciu pracowniczego stosunku zatrudnienia. Istnieje bowiem zasadnicza sprzeczność pomiędzy właścicielskim a pracowniczym statusem wspólnika, jaka pojawia się w takim przypadku. Wynika to z tego, że koncepcja stosunku pracy opiera się na teorii, według której podstawą ustroju pracy jest wymiana świadczeń między dwoma kontrahentami: właścicielem środków produkcji (podmiotem

zatrudniającym) a pracownikiem (wyrok Sądu Najwyższego z 1 czerwca 2010 r., II UK 34/10, LEX nr 619639). Z tego punktu widzenia,

w świetle cech stosunku pracy oraz ustroju prawa pracy, którego podstawą jest wymiana świadczeń między właścicielem środków produkcji a pracownikiem, jedyny (lub niemal jedyny) wspólnik spółki z o.o. co do zasady nie może pozostawać z tą spółką w stosunku pracy, gdyż w takim przypadku status wykonawcy pracy (pracownika) zostaje „wchłonięty” przez status właściciela kapitału (pracodawcy). Jedyny czy niemal jedyny wspólnik w takiej sytuacji wykonuje czynności (nawet typowo pracownicze) na rzecz samego siebie (we własnym interesie) i na swoje własne ryzyko produkcyjne, gospodarcze i socjalne. Jedyny wspólnik jest od pracodawcy (spółki z o.o.) niezależny ekonomicznie, gdyż - skoro do przesunięcia majątkowego dochodzi w ramach majątku samego wspólnika - nie zachodzi przesłanka odpłatności pracy, a nadto to on sam dyktuje sposób działania jako zgromadzenie wspólników (wyroki Sądu Najwyższego z: 11 września 2013 r., II UK 36/13, LEX nr 1391783; 7 kwietnia 2010 r., II UK 357/09, LEX nr 987623; tak również Z. H., *Zatrudnienie (się) we własnym zakładzie pracy w świetle ustrojowych podstaw prawa pracy (w:) Współczesne problemy prawa pracy i ubezpieczeń społecznych*, pod red. L. F. i Ł. P., W. 2011, s. 195

i nast.). Z tych względów w dotychczasowym orzecznictwie Sąd Najwyższy uznawał, że wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej, a nie w ramach tytułu pracowniczego, ponieważ niespełniona jest przesłanka podporządkowania pracowniczego oraz w istocie niespełniona jest przesłanka odpłatności pracy. Zarazem jednak w orzecznictwie Sądu Najwyższego akcentowano, że decydujące znaczenie dla oceny charakteru stosunku prawnego łączącego spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z jej jedynym wspólnikiem, wykonującym w ramach zatrudnienia czynności na rzecz tej spółki, ma treść tego stosunku i warunki jego realizacji (wyrok Sądu Najwyższego z 1 czerwca 2010 r., II UK 34/10, LEX nr 619639). W ramach tych warunków istotne jest zaś ustalenie zapotrzebowania na „pracę” dla spółki (wyrok Sądu Najwyższego z 9 czerwca 2010 r., II UK 33/10, LEX nr 598436). W tym kontekście orzecznictwo i doktryna zwracają uwagę, że z art. 9 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy (pracownicy), spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniem emerytalnym

i rentowymi z innych tytułów (w tym na przykład art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej), są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu ubezpieczenia wynikającego ze stosunku pracy. Wolą ustawodawcy pracowniczy tytuł ubezpieczenia wyprzedza zatem tytuł ubezpieczenia wynikający z prowadzenia działalności pozarolniczej. J. jedyny wspólnik sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym na podstawie tytułu wynikającego z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej, a z treści tego przepisu wynika, że samo posiadanie statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością decyduje o podleganiu przez niego ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej (art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej), to nie można podzielić poglądu, zgodnie z którym przepis art. 8 ust. 6 pkt 4 wyłącza - samoistnie i w każdych okolicznościach - zawieranie umowy o pracę jedynego wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z własną spółką w celu objęcia ubezpieczeniami społecznymi z tytułu pozostawania w stosunku pracy. Ustawa systemowa, jak i kodeks spółek handlowych oraz kodeks pracy, nie zakazują zatrudniania pracowniczego wspólników spółek kapitałowych

w tych spółkach. Brak takiego zakazu także w odniesieniu do jedynego wspólnika sp. z o.o. (wyroki Sądu Najwyższego z: 4 sierpnia 2005 r., II UK 320/04, OSNP 2006 nr 7-8, poz. 122; 28 kwietnia 2005 r., I UK 236/04, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 28; 26 lutego 2013 r., I UK 472/12, LEX nr 1356412; 16 grudnia 2008 r., I UK 162/08, M.P.Pr. 2009 nr 5, s. 268-271). To z kolei nie pozwala a priori, na podstawie tylko treści art. 8 ust. 6 pkt 4 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej, uznać za niedopuszczalne zatrudnienie pracownicze jedynego wspólnika sp. z o.o. w tej spółce. Z tego względu, kategoryczny pogląd wyrażony m.in. w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z 11 września 2013 r. (II UK 36/13), zgodnie z którym art. 8 ust. 6 pkt 4 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej wyłącza zawieranie umowy o pracę na jakimkolwiek stanowisku z własną spółką w celu objęcia ubezpieczeniami społecznymi z tytułu pozostawania w stosunku pracy, coraz częściej nie jest aprobowany.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 13 września 2016 r. (III UK 226/15) podkreślił, że aby zatrudnienie jedynego wspólnika z o.o. w tej spółce zostało uznane za zatrudnienie pracownicze, konieczne są ustalenia faktyczne potwierdzające, w oparciu o analizę treści stosunku prawnego łączącego takiego „pracownika” ze spółką oraz rzeczywiste zasady jego wykonywania, że stosunek ten spełnia przesłanki stosunku pracy. Stanowisko to jest zbieżne z poglądami

piśmiennictwa, które dopuszcza zawarcie umowy o pracę przez jedynego wspólnika sp. z o.o. ze spółką, jeżeli funkcje zarządu wykonują inne osoby oraz pod warunkiem, że praca spełnia warunki pracy właściwej dla stosunku pracy (M. G. (w:)

M. G., M. R., K. R., Kodeks pracy. Komentarz., W. 2014, s. 148). Zdaniem Sądu Najwyższego, w przypadku spółki z o.o., która rzeczywiście prowadzi działalność ukierunkowaną na realizację jej celów określonych w umowie spółki, a w szczególności faktycznie prowadzi działalność gospodarczą i zatrudnia w tym celu pracowników, dopuszczalne jest pracownicze zatrudnienie jedynego wspólnika takiej spółki, jeżeli:

1. zatrudnienie takie ma miejsce na stanowisku specjalistycznym, związanym z prowadzoną przez spółkę działalnością;
2. ustalenia potwierdzają zapotrzebowanie na pracę wspólnika dla spółki na takim stanowisku;
3. jedyny wspólnik nie angażuje się w bieżącą działalność zarządczą spółki;
4. jedyny wspólnik podlega faktycznie przy wykonywaniu pracy na rzecz spółki poleceniom osób zarządzających spółką lub kierujących jej poszczególnymi działami.

W realiach niniejszej sprawy, wskazać należy, że decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 2 grudnia 2021 r., nr (...) została zmieniona decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 29 grudnia 2021 r., nr (...) i ta druga decyzja uwzględniała okoliczność, że do spółki wstąpił drugi wspólnik. W ocenie sądu, w niniejszej sprawie w ustalonym w sprawie stanie faktycznym, w stosunku prawnym łączącym K. Z. ze spółką z o.o., brak było elementu podporządkowania pracowniczego. W ocenie sądu, nie można przyjąć, aby nawiązany stosunek pracy spełniał wszystkie przesłanki wynikające z art. 22 k.o. W konsekwencji zawarta przez ubezpieczoną z pełnomocnikiem E. Z. umowa o pracę z 1 grudnia 2018 r. nie może wywoływać skutków prawnych odnoszących się do jej ubezpieczenia pracowniczego. Co prawda, K. Z., oprócz zadań związanych z zarządzaniem spółką, wykonywała czynności typowo pracownicze, brak było jednak podmiotu, pod którego kierownictwem pozostawałaby przy świadczeniu tej pracy. Wykonywane przez nią czynności wiążą się bowiem z ryzykiem, które sama ponosiła, do 12 lutego 2021 r. jako jedyny udziałowiec spółki. Wskazać zatem należy, że podleganie ubezpieczeniom społecznym jako pracownika jest możliwe od 12 lutego 2021 r.

Wobec powyższego, słusznie organ rentowy ustalił, że K. Z. od 1 grudnia 2018 r. nie spełnia warunków do podlegania ubezpieczeniom jako pracownik spółki BIURO (...) sp. z o.o. Podlega natomiast obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością od 16 października 2018 r. do 11 lutego 2021 r.

Z uwagi na powyższe sąd oddalił odwołania, o czym orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.